

DRAAIKONTEN

MARIA GOOS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DRAAIKONTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARIA GOOS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Maria Goos Alle rechten voorbehouden.

Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

I

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Geschreven door Maria Goos in opdracht van Orkater voor de Parade van 1997

Het stuk is in samenwerking met Aat Ceelen, Loes Luca en Peter Blok ontwikkeld van een eerste versie tot deze definitieve zesde versie.

De liedteksten zijn van Loes Luca en Peter Blok.

De regie was in handen van Aat Ceelen.

Draaikonten is in 1997 op de Parade in Rotterdam, Den Haag, Utrecht en Amsterdam ongeveer 65 keer gespeeld en vanwege het grote succes in 1998 nog twintig keer op het Rotterdamse festival 'Wilhemina Zomers' voor hotel New York.

Het is in een tent gespeeld en gedanst door **Loes Luca** en **Peter Blok** en in de zwijgende muzikantenrol (**ARNO**) bezet door Raymund van Santen.

De muziek is gecomponeerd en gearrangeerd door **Raymund van Santen** en de orkestband werd door hem tijdens de voorstelling live op een divers aantal instrumenten meegespeeld. De verschillende locaties van het stuk werden zonder decorwisseling in één en hetzelfde decor gespeeld.

Geluid: Ab Dijkman

Decor / Licht: Harald van der Lubbe

Kostuums: Carin Eilers

Inspeciënt: Merijn Schilte

Publiciteit: Wim Wentzel

De auteursrechten van Draaikonten liggen bij Maria Goos en de muziekrechten bij Raymund van Santen. U kunt zich wenden tot auteursrechtenbureau IBVA Holland.

Als het publiek zit komt ARNO op (met hoogblonde pruik) en neemt zwijgend plaats tussen zijn 'en ronde' opgesteld instrumentaria. Hij speelt een introductie die typerend is voor de wereld van de danswedstrijd: gezellig maar ook spannend en vooral: overdadig en op effect. Live bespeelt hij verschillende instrumenten wat de meedraaiende orkestband cachet geeft. Het geheel werkt komisch omdat ARNO wil suggereren dat hij alle instrumenten die we horen zelf bespeelt, maar hij is slecht in het playbacken, dus het orgel speelt een paar maten voor hij zijn vingers beweegt. In de laatste maten komen ESTHER en FRANS op, de Samba dansend.

FRANS geeft ESTHER een professionele slinger en ze buigen af, ieder naar een kant van de zaal. Ze stralen dat het een lieve lust is. De glitterbol in de nok van de tent gaat uit.

Ze zijn bezweet en proberen hun op hol geslagen ademhaling onder controle te krijgen. ESTHER draagt een heel eigentijds en gewaagd Latin-American gevalletje en FRANS heeft een hoogsluitende, te nauwe, broek aan met een artistiek gilet. Daaronder glanzende schoenen. Ze nemen plaats buiten de dansvloer, aan hun tafeltje. We horen de galmende SPEAKER stem:

SPEAKER: Ja, Dames en heren, dankuwel voor uw mooie en prachtige Samba. En dit was dan tevens de afsluiting van de voorronde in het Latin-gebeuren voor senioren. Wij hopen u natuurlijk allemaal terug te zien in de finaleronde om half vier.

Er klinkt een eindtune.

Ze zijn allebei ontzettend bezweet en buiten adem. Ondertussen schuren zij hun schoenzolen en trekt ESTHER, geroutineerd bijgestaan door FRANS, een roze ballroomjurk met veren aan.

FRANS: 't Was goed. Heel goed. 't Ging hartstikke goed.

ESTHER: M'n contracties gingen vandaag heel goed. Vond ik zelf ook.

Ze doet in het klein voor wat ze bedoelt.

FRANS: Ik zat zo fijn hoog in m'n spanning. Voelde je dat?

ESTHER: Je gooide me lekker weg.

FRANS: Dat bedoelde ik, ESTHER, bedankt.

ESTHER: Waarvoor?

FRANS: Dat je toch hebt doorgedramd om die Samba helemaal om te gooien.

ESTHER: Is beter.

FRANS: Ik zag het eerst niet zitten maar nou voel ik het.

ESTHER: Is beter.

FRANS: Ik kreeg gaandeweg helemaal het Badhoevedorpgevoel. En ik was er helemaal niet mee bezig. Met winnen. Ik was gewoon lekker aan het dansen. Jij toch ook? Volgens mij zat jij er ook heel lekker in.

ESTHER: Ik was er wel even een paar tellen uit. Heb je het gemerkt?

FRANS: Concentreren Es. Concentreren.

ESTHER: Dat beige jurylid uit Spijkenisse, die keek nou een stuk...hoe zal ik het zeggen.. geïnteresseerder naar ons.

FRANS: Zag jij dat ook? Ze keek alleen maar naar ons, helemaal niet meer naar de andere paren.

ESTHER: Als de finale om half vier is....

FRANS: Ja?

ESTHER: Kunnen we niet bij je moeder langs.

FRANS: Nee.

ESTHER: Het bezoeken is maar tot half vier.

FRANS: Ik bel het ziekenhuis wel even af. Wat is om half vier?

ESTHER: De finale.

FRANS: De?

ESTHER: Finale.

FRANS: Mooi woord hè? Mooi gevoel.

ESTHER: Ik heb zes consumptiebonnen gekocht. En de w.c's zijn daar.

FRANS: Broodje kroket is twee bonnen zag ik.

ESTHER: Waar zag je dat. Hoeft toch niet? Broodjes in de tas.

FRANS: Weet ik, met kaas.

ESTHER: Zonder boter. De hele tribune zit naar ons te wijzen.

FRANS: Maar het ging ook goed. Zeg, die droge knak...

ESTHER: Droge knak?

FRANS: Ik hoorde een droge knak, was dat je enkel weer?

ESTHER: Ja.....dat was m'n enkel weer.

FRANS: Heb jij het niet?

ESTHER: Wat.

FRANS: Het Badhoevedorpgevoel.

ESTHER: Nee, in Badhoevedorp werden we eerste Ballroom.

FRANS: Ja?

ESTHER: Niet Latin-American.

FRANS: Nee. Dus?

ESTHER: We hebben net Latin gedanst.

Geen Ballroom. Dat gaan we direct doen.

FRANS: Jajaja. Dus?

ESTHER: Het Badhoevedorpgevoel moet nog komen.

FRANS: Ik heb het nou al.

ESTHER: Hoe kan dat nou. Daarnet was Latin.

FRANS: Ja. Ballroom komt zo.

ESTHER: Daarom.

FRANS: Dus.

Ze kijken elkaar even verbaasd aan en dan snappen ze het (niet).

ESTHER:Ja.

FRANS: Jaja.

En de SPEAKER komt weer door.

SPEAKER: En terwijl de laatste Zuid-Amerikaanse klanken de

ruimte vullen zal ik de uitslag voorlezen in de categorie Latin-American senioren.

ESTHER: De uitslag!

Gespannen staan ESTHER en FRANS op.

Tijdens het afroepen veel mimisch commentaar van FRANS en ESTHER naar de paren die door mogen gaan, in de zin van: “Ja, tuurlijk mogen jullie door” en “fantastisch voor jullie, gefeliciteerd” en “Heeee, mogen die ook door? Typisch!” etc.

SPEAKER: De jury ziet graag de volgende paren terug in de finale: paar numero zeven, paar numero elf, paar numero dertien, numero zeventien....

ESTHER: Ja, die zijn goed. Dat zijn die mulatten.

FRANS: Nou.

SPEAKER: Negentien, drieëntwintig, eenendertig, negenendertig, veertig, negenenveertig en eenenvijftig. De paren die het betreft: Hartelijk gefeliciteerd. De finale zal om half vier gedanst worden.

De teleurstelling is groot als nummer 44, het nummer van ESTHER en FRANS er niet bij zit. FRANS staat op het punt emotioneel te breken.

ESTHER: Hoe kan dat nou? Hoe kan dat nou?

FRANS: Dat Latin-American is ook helemaal niks voor ons. Dat is toch geen dans voor een blanke?

ESTHER: Niet inzakken nou!

FRANS: Heb je dat mulattenstel gezien bij de Samba? Nummer zeventien? Zo snel!

ESTHER: Dat mulattenstel krijgt straks bij de Engelse wals nog niet een voet voor de andere. Als je ons daarmee vergelijkt...

FRANS: Het leek wel of ze met z'n drieën waren.

ESTHER: Dan zijn wij beter.

FRANS: Is oneerlijke concurrentie.

ESTHER: Veel beter.

FRANS: Zou een aparte categorie voor moeten komen.

ESTHER: Dan zijn wij echt heel veel beter.

FRANS: Net als voor Ethiopiërs bij het hardlopen.

ESTHER: Ethiopiërs? Jij sleept er altijd van alles bij. En het wordt steeds gekker. Als we maandag trainen beginnen we hiermee en dan merken we het vanzelf.

FRANS: Wat.

ESTHER: Wat niet goed gaat. Ze hebben iets gezien wat niet goed gaat.

FRANS: Ik word zo zenuwachtig ineens. Ik heb ineens helemaal de zenuwen Es. Hoe kan dat nou. Dat heb ik de afgelopen tien jaar niet meer gehad, zo ineens vlak voor we opmoeten.

ESTHER: Concentreren FRANS. Concentreren.

FRANS: We waren daarnet toch echt goed bezig? Ik had echt het Badhoevedorpgevoel. Waarom liggen we er dan uit bij de Latin.

SPEAKER: Voor de mensen die zich nog in de strijd gaan werpen in het Ballroomgebeuren:...

Als door wespen gestoken reageert ESTHER op dit woord.

Zet uw beste beentje voor. En ik hoef u niet uit te leggen welke dat is bij die altijd weer statige Engelse Wals.

De muziek zet in.

FRANS lijkt wel te willen opgeven.

ESTHER sleept hem er met onverstaanbare peptalk doorheen Hij heeft even een breakdown en wil weglopen.

Ze dansen een Engelse Wals.

FRANS is een gebroken man. Hij heeft zijn emoties slechts met de grootste moeite nog in bedwang. ESTHER probeert hem te "overstralen". Zet alles op alles en sleurt hem er doorheen. De dans eindigt weer lullig (halverwege in de muziek) maar FRANS en ESTHER geven er een sierlijke draai aan. Ze buigen af, totaal uitgeput.

Glitterbol uit. De SPEAKER kondigt af.

SPEAKER: Dankuwel, dansparen. Een prachtige en mooie

Engelse Wals. Een schitterend gezicht. U zou uzelf eens moeten zien.

ESTHER: De hel. De hel.

FRANS: Sorry ESTHER.

ESTHER: Als jij het gewicht niet op je draagarm houdt, dan sleur ik me wezenloos.

FRANS: Sorry Es.

ESTHER: En als je dan ook nog met die maat vijfenveertig in de rondte schopt.

FRANS: Ik was even van slag.

ESTHER: Je kneep zo hard in m'n hand, ik kreeg geen bloed meer.

FRANS: Als jij gaat leiden moet ik wel knijpen.

ESTHER: Jij vindt altijd dat ik leid. Maar ik neem alleen een beetje voorstap.

FRANS: Een beetje voorstap? Je stond bijna bij de auto.

ESTHER: En hoe je de omstap binnendoor deed! Alsof ik met twee zware koffers een volle tram werd ingeduwd!

FRANS: Ik vond het toch al met al niet beroerd gaan.

ESTHER: Als we hier een beker voor krijgen laat ik jouw naam eruit vijlen.

FRANS: Nou niet zo overdrijven. Ik was er even met m'n hersens niet bij maar na het derde figuur voelden we als één dansend lichaam.

Hij zet even zijn broek open.

ESTHER: Er was ook meer één dansend lichaam. Het mijne namelijk.

Nou zit je weer met je broek open. Wat is dat toch de laatste tijd. We hebben nog niet afgebogen of die broek staat open.

FRANS: Wat maakt één zo'n open knoopje nou uit?

ESTHER: Ik vind het geen gezicht.

FRANS: Maakt toch niks uit.

ESTHER: Denk je dat ik hier ontspannen zit, met die beugel b.h. en dat zweet in m'n panty.

Ze groet vriendelijk een bekende verderop. FRANS groet mee.

ESTHER: Ook aan de kant heb je wat hoog te houden FRANS.

FRANS: We krijgen echt geen punt minder omdat ik even m'n broek openzet. Na het dansen. Als het nou tijdens het dansen was...

SPEAKER: De jury is eruit, dames en heren, dus graag even uw aandacht.

FRANS staat energiek op en betreedt de dansvloer.

ESTHER: Je broek, je broek.

Snel houdt ze haar jurk ervoor terwijl FRANS zijn broek fatsoeneert.

SPEAKER: Voor de finale ballroom, die om vier uur gedanst wordt, nodigt de jury uit: paar nummer 3, paar nummer 5, paar nummer 11, paar nummer 3... nee, die had ik al, nummer 16, paar nummer 3 is dus wel dóór, nummer 16...had ik al, nummer 17...

Tot hun verbazing is het mulattenstel, nummer zeventien, er door.

Nummer 23, nummer 29, 35, 38, nummer 42, nummer 47.
Deze paren zijn geselecteerd, alstublieft en dank u wel.

En zij zitten er weer niet bij. De teleurstelling is heel groot. FRANS en ESTHER zitten er verslagen bij. Zij op zijn schoot, alsof ze nooit meer gaan bewegen.

ESTHER: De vloer was ook zo stroef. Het publiek was op onze hand. Nu kunnen we wel iets eerder bij je moeder zijn.

FRANS: Ja fijn.

ESTHER: Moeilijk hè, FRANS?

SPEAKER: Paar 44? Paar 44? De heer en mevrouw

Kooymans? Zoudt u zo vriendelijk willen zijn even bij de voorzitter van de jury te komen.

Onmiddellijk slaat bij ESTHER en FRANS de stemming om

FRANS: Zie je wel, ik kon het me ook al niet voorstellen.

ESTHER: Een foutje, ik dacht het al. Het kon niet anders.

FRANS: Yes, yes, yes.

Ze barsten uit in gezang.

LIED VAN DE HOOP

Zie je wel, zie je wel,
Zij zijn ons niet vergeten.
Ik dacht het al, ik dacht het al.
Ze moesten beter weten.

Jij en ik, ze kennen ons,
ze weten wie we waren, wie we zijn.
Het was wel te verwachten,
ze kennen onze krachten.
Ze zijn ons niet vergeten,
Ze weten hoe we zweten.
Jij en ik, ze kennen ons.
Er is nog hoop, voor jou en mij, wat fijn.
Er is nog hoop
voor jou en mij.
Er is nog hoop
ja, voor jou en mij.
Hoop voor jou en mij
Hoop voor jou en mij.
Er is nog hoop
voor jou en mij
Er is nog hoop
Ja, voor jou en mij.
Zij zijn ons niet vergeten,
ze moesten beter weten.

Er is nog hoop
Er is nog hoop,
voor jou en mij.

FRANS en ESTHER lopen stralend dwars over de dansvloer naar de jurytafel.

STEM DANSGOD: Meneer en mevrouw Kooymans....er zijn grenzen!

ESTHER: Grenzen? Nee hoor wij zijn grenzeloos.

FRANS: The sky is the lim...

STEM DANSGOD: Uw lijden is niet langer om aan te zien.

ESTHER en FRANS: Leiden? Was er iets mis met zijn leiden?
Ik kon hem heel goed volgen hoor.

DANSGOD: De B klasse is wellicht wat hoog gegrepen.

ESTHER en FRANS: Maar we zitten al vijftien jaar in de B klasse.
Sinds Badhoevedorp.

DANSGOD: Maar het moet ook een beetje leuk blijven! Heeft u nog andere hobby's?

FRANS en ESTHER schudden hun hoofd.

DANSGOD: En kinderen? Is dat niet een oplossing?

FRANS en ESTHER kijken elkaar geschrokken aan.

ESTHER: FRANS is een paar jaar geleden... geholpen. Mede in verband met onze keuze voor de dans.

DANSGOD: Was dat nadat u de eerste prijs had gewonnen in Badhoevedorp?

FRANS: Ja, dat is meteen die dinsdagochtend...

ESTHER: Poliklinisch, was zo gepiept.

DANSGOD: Denkt u daar nog wel 'es aan?

FRANS: Ja, bij nat weer dan trekt 't...

DANSGOD: Aan Badhoevedorp?

FRANS en ESTHER knikken enthousiast.

ESTHER: Dagelijks. We hebben die beker bij het bed staan.

DANSGOD: Badhoevedorp is vijftien jaar geleden.

FRANS: Maar zo voelt het helemaal niet.

DANSGOD: VIJFTIEN JAAR geleden! Meneer en mevrouw
Kooymans, wat zijn de plannen?

ESTHER en **FRANS:** Een beker.

DANSGOD: Wat beker?

ESTHER en **FRANS:** Winnen.

DANSGOD: Wat winnen?

ESTHER en **FRANS:** Beker Winnen

De DANSGOD barst in een sardonisch lachen uit.

LIED VAN DE HOOP (vervolg)

Hoor je dat, hoor je dat

Dit lijkt een reprimande

Hoe kan dat nou, hoe kan dat nou?

Ze droegen ons op handen

Jij en ik, ze weten toch.

Ze zien toch als ze kijken, ons talent

en dat wij alles geven,

want dansen is ons leven,

geen kinderen genomen,

om aan de top te komen.

Jij en ik ze weten toch

hoe goed we zijn en best al wel bekend.

We zien de verwarring bij ESTHER en FRANS. Ze pakken hun spullen en verlaten verbijsterd de danszaal.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto